

A nagy küzdelem

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 1:1-12; Ezékiel 28:12-16; Zakariás 3:2;
Máté 4:1; Róma 3:26; Zsidók 2:14

„Azt mondta az ÚR a Sátánnak: Megdorgál téged az ÚR, te Sátán! Megdorgál az ÚR, aki magáévá fogadta Jeruzsálemet! Hát nem tűzből kikapott üszök-e ez” (Zak 3:2, ÚRK)?

„Az Ó- és az Újtestamentum lapjain elszórva számos utalást és hasonlatot találunk az Isten és Sátán, a jó és a gonoszság közötti könyörtelen harcra, ami kozmikus és személyes szinten egyaránt dül. E lapok egybevetésével összerakjuk az adott megvilágításokat, amelyek mozaikablakot tárnak az igazságra, és így tisztábban láthatjuk a Szentírás teljes üzenetét, mint máskülönben” (*The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*. 969. o.).

A nagy küzdelem egy keret, amely segíthet jobban megérteni a Biblia „teljes üzenetét”, kiváltképp a megváltási tervet. Ez a téma inkább az Újszövetségben kerül előtérbe, de azért az Ószövetségben is megtalálható. Talán nincs még egy olyan rész az Ótestamentumban, mint éppen *Jób könyve*, amelyből világosabb képet kaphatnánk Sátánról és a támadásáról, valamint arról, hogy milyen erősen hat az itteni életre.

A héten a valóság szélesebb képét tanulmányozzuk, azt, ami a *Jób könyvének* fókuszában álló közvetlen valóság mögött húzódik meg. A mi életünk és történetünk ugyan különbözik Jóbétól, egy dolog azonban mégis összeköt: a pátriárkához hasonlóan mi magunk is részesei vagyunk ennek a küzdelemnek.

FÖLDI MENNYORSZÁG

Jób könyve viszonylag jól kezdődik. Legalábbis világi szempontból nézve olyan ember áll előttünk, aki minden tekintetben áldásokat élvez.

Mit tudhatunk meg Jób életéről Jób 1:1-4 szakaszából? Milyen jó dolgokkal rendelkezett?

Az biztos, hogy Jób mindent megkapott, még a jelleme is igaz volt. A könyv első versében az a héber szó, amit Károli „*feddhetetlen*”-nek fordít, abból a szóból származik, aminek a jelentése: „egész” vagy „maradéktalanul tisztességes”. Az „igaz” azt jelenti, hogy „egyenes”, és az egyenes úton járásra utal. Röviden tehát a könyv szinte édeni jelenettel kezdődik, egy hűséges, becsületese gazdag embert mutat be, akinek mindene megvan. Persze a bűnbe süllyedt világban van meg mindene.

Mennyire volt bűnös a világ, amelyben Jób élt? Mire világitanak rá ezzel kapcsolatban Jób 1:5-6 versei?

„Fiai és leányai ünnepegei idején Jób félt, nehogy megszorítsák Istent a gyermekei. Mint házanépe hűséges papja, mindannyiukért külön-külön áldozatot mutatott be. Ismerte a bűn pusztító mivoltát, ezért közbenjárt Istennél értük, mert arra gondolt, hogy gyermekei esetleg megfélemlíthetnek Isten kívánalmairól” (Ellen G. White megjegyzései, *The SDA Bible Commentary*. 3. köt. 1140. o.).

Világos, hogy Jóbnak a sora jól ment, amilyen jól itt csak mehetett. Azonban bármennyire is édeninek festi le helyzetét a könyv – egy férfi, akinek teljes az élete, nagy a családja, jó a híre, hatalmas a vagyona –, mélyen bűnbesüllyedt bolygón éli az életét. Ezért aztán, ahogyan majd hamarosan Jób is tapasztalja, a létezéssel mindenféle veszély is együtt jár.

Milyen jó dolgok vannak az életünkben most? Hogyan tanulhatunk meg mindig hálásnak lenni ezekért?

KOZMIKUS KÜZDELEM

Jób könyve a földön kezdődik, békében, nyugalomban. Viszont az 1. fejezet 6. versében változik a helyszín. Az elbeszélés hirtelen a valóság egy egészen más vetületébe csap át, oda, ahová halandó ember egyedül csak isteni kinyilatkoztatás folytán tekinthet be. Érdekes módon a valóságnak ez a síkja, vagyis a menny korántsem tűnik olyan nyugodtnak és békésnek, mint amilyennek a földi eseményeket látjuk – legalábbis az első részben.

Olvassuk el Jób 1:6-12 szakaszát! Ezt a részt a későbbiekben majd még fogjuk részletesebben tanulmányozni, de most foglaljuk össze, hogy mi történik itt! Mennyiben ellentétes azzal, amit akkor éppen Jób a földön tapasztalt?

Bőven van mit kikutatni ebben a néhány versben! Világegyetemünknek olyan aspektusaira vetnek fényt, amelyeket az összes ürteleszkóppal sem fedezhetnénk fel és amelyekről az emberi tudománynak még csak sejtése sincs. Egészen elképesztő, hogy kozmikus küzdelmet tárnak fel előttünk. Az olvasottak alapján arra következtethetünk, hogy valójában nem csöndes, békés, nyugodt párbeszéd zajlik. Isten úgy emlegeti Jóbot (emberi fogalmakkal élve), olyan büszkeséggel, mint egy apa a fiát. Sátán viszont gúnyolja Isten szavait. „*A Sátán így felelt az Úrnak: Avagy ok nélkül féli Jób az Istent*” (Jób 1:9, ÚRK)? Szinte hallani szarkasztikus, megvető hangját, csúfondáros hangvételét, ahogyan Istenhez fordul.

A szöveg ugyan nem mondja ki egyértelműen, hogy erre a beszélgetésre a mennyben került sor, mégis bizonyosan úgy volt. Tehát ez a teremtmény, ez az angyal ott állt a mennyben, Isten közelében, és más „istenfiak” (Jób 1:6, ÚRK) előtt szemtelenül, kihívóan szólt az Úrhoz. Nehéz elképzelni, hogy egy világi vezetővel így beszélne bárki, mégis Istennel éppen ezt tette egy teremtménye! Hogyan történhetett?

A válaszra abban a témában találunk rá, ami a Biblia egészében így vagy úgy újra és újra megjelenik. Ez a nagy küzdelem, ami nemcsak *Jób könyvét* segít megérteni, hanem az egész Bibliát is, valamint a földi bűn és szenvedés egész, szomorú történetének magyarázatát. Arra is rávilágít, hogy mit vitt végbe Jézus értünk a kereszten a földi bűn és szenvedés problémájának megoldásáért.

HARC A FÖLDÖN

Jób könyve felrehúzza a függönyt, és a létezésnek olyan dimenzióját tárja fel előttünk, amit a szemünk és a fülünk, de még a világi filozófusok sem tudtak soha megmutatni. (Ezek a versek különösen érzékeltethetik velünk, hogy mennyire kevés, amit a teljes képből megérthetünk, felfoghatunk a szemünk, a fülünk vagy a világ filozófusai segítségével.) E néhány vers azt is bemutatja, hogy küzdelem zajlik Isten és Sátán között. Amint *Jób könyve* rámutat, noha ez a harc a mennyben kezdődött, hamarosan elért a földre is. Az egész Bibliában mindenütt találunk olyan szövegeket, amelyek ezt a folyamatos, ránk is kiterjedő küzdelmet írják le.

Olvassuk el az alábbi szakaszokat! Mit árulnak el annak a harcnak a valóságáról, ami itt a földön zajlik a természetfeletti gonosz erők ellen?

1Móz 3:1-4 _____

Zak 3:2 _____

Mt 4:1 _____

1Pt 5:8 _____

1Jn 3:8 _____

Jel 12:9 _____

Ez csupán néhány példája a számos szakasznak, amelyek közvetve vagy közvetlenül utalnak a valóságos ördögre, a gonosz szándéktól vezérelt természetfeletti lényre. Sátán létét sokan csupán primitív mítosznak tekintik, de a világos bibliai bizonyságok fényében nem eshetünk áldozatul e csalásnak!

Mi mindenben láthatjuk most is Sátán munkájának valóságát a világban? Egyedül mi adhat védelmet?

JÓB MIKROKOZMOSZA

Jób könyvének nyitó jelenetei rámutatnak több lényeges pontra. Először is, amint már megállapítottuk, feltárnak előttünk egy másik dimenziót azon túl, amit magunktól megismerhetnénk – a mennyei lényekkel benépesített mennyei világot, amelyben nem csak Isten él. Másodszor azt is bemutatják, hogy földi életünk hány szálon kötődik a mennyei birodalomhoz. A földi történetek nem függetlenek e világ mennyei lényeitől. Harmadszor pedig bemutatják az erkölcsi alapon zajló mennyei küzdelmet, amely ténylegesen összefügg mindazzal, ami itt a földön történik.

Röviden tehát a könyv első versei és a következők mintha miniatűr képet vázolnának fel a nagy küzdelemről. Bemutatják, hogyan mutatkozik meg ez a kozmikus méretű nagy küzdelem egy ember, Jób életében. Amint pedig látni fogjuk, az itt tárgyalt kérdések mindannyiunkat érintenek.

Jób könyve rámutat, hogy Sátán szembeszáll Istennel. Azt viszont nem tudhatjuk meg belőle, miként kezdődött el a harc. Hogyan segítenek a következő versek bizonyos fogalmat alkotni a küzdelemről? Ézs 14:12-14; Ez 28:12-16; 1Tim 3:6

Ellen G. White említi, hogy Isten kormányzatának alapja „a szeretet törvénye”. Megjegyzi: mivel Isten nem akarta, hogy teremtményei kényszerből engedelmeskedjenek, „szabad akaratot” adott minden erkölcsi lénynek. Azonban volt „valaki, aki visszaélt azzal a szabadsággal, amelyet Isten adott teremtményeinek. A bűn tőle származik, aki Krisztus után az első volt; akit Isten a legjobban kitüntetett, és aki a leghatalmasabb és legdicsőségesebb volt a menny lakói között” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 9. o.). Majd White idézi a fentebb említett verseket Ézsaiás és Ezékiel írásaiból, amelyek valójában Sátán bukására vonatkoznak.

Itt meghatározó fogalom „a szeretet törvénye”, valamint a szabad akarat valósága. A Bibliában olvassuk, hogy Sátán öntelt lett, felfuvalkodott szépsége, kiválósága miatt, de nem tudni, miért. Bizonyára ez is beletartozik abba, amit 2Thessz 2:7 verse így nevez: „a törvényszegés titkos bűne”. Érthető az összefüggés, ha felmérjük, hogy milyen szorosan kapcsolódik Isten kormányzatának alapjához a törvény. A lényeg, hogy amire Sátán feltűnik a színen *Jób könyvében*, a bukása már megtörtént, tehát a küzdelem is megkezdődött azelőtt.

Milyen fontos döntések előtt állunk éppen most? Milyen bibliai ígéretekre támaszkodhatunk, hogy biztosan helyesen dönthessünk?

VÁLASZOK A KERESZT TÖVÉNÉL

Jób könyve számos fontos kérdést felvet, ám ezek közül sokra nem találjuk meg benne a választ. Szükségünk van a Biblia többi részére, de még úgy is csak „*tükör által homályosan látunk*” (1Kor 13:12).

Amint az előző részben is megállapítottuk, *Jób* könyve például nem mond semmit arról, hogyan kezdődött Sátán lázadása. Arról is hallgat az irat, hogy milyen lesz végső veresége a nagy küzdelemben. Noha a könyv további cselekményében meghatározó Sátán szerepe, ezek után csak kétszer jelenik meg (Jób 1:6-12; 2:1-7), majd többet nem hallunk róla. Egyszerűen eltűnik, de az általa okozott pusztulás megmarad. A könyv többi része említést sem tesz róla, a továbbiakban szinte minden Istenről szól. Érthető is, hiszen *Jób* könyve lényegében Istenről szól, arról, hogy Ő milyen valójában.

Ám a Biblia nem hagy kételyek közt Sátán végét illetően a nagy küzdelemben. Vereségét Jézus kereszthalála pecsételte meg.

Mit tett Jézus, ami elvezet a nagy küzdelem lezárulásához? Mit mondanak erről a következő szövegek? Jn 12:31-32; Róm 3:26; Zsid 2:14; Jel 12:10-12

A keresztnél Sátán a maga valójában, gyilkosként mutatkozott meg az egész világmindenség előtt. Akik ismerték Jézust a menny Uraként, bizonyára döbbenetben látták, amint Sátán eszközei mélyen megalázták. Ez az az ítélet, amiről Jézus beszélt *János evangéliuma* 12. fejezetében. Csak akkor lehetett bejelenteni a mennyben, hogy *elérkezett az üdvösség*, amikor a Megváltó meghalt a kereszten az egész világ bűneiért (lásd 1Jn 2:2). A világ kezdete előtt tett isteni ígéret (2Tim 1:9) ott és akkor teljesült. Értünk vállalt halála által Krisztus „*megjelentette igazságát... hogy igaz legyen ő, és megigazítsa azt, aki hisz Jézusban*” (Róm 3:26, ÚRK). Tehát a kereszten rácaffolt az ördög vádjaira, miszerint Isten képtelen érvényt szerezni törvényének (igazságosnak lenni), ugyanakkor megmenteni (megigazítani) a törvényszegőket. A Golgota után Sátán sorsa biztossá vált.

Hogyan tanulhatunk meg örülni annak, amit Krisztus tett értünk a kereszten, még ha most megpróbáltatások várnak is ránk a nagy küzdelemben?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Sok kultúrában ismert a jó és a gonosz harcának fogalma. Ez a gondolat évezredek óta megmaradt, és gyakran mítoszokban jelent meg. A bibliakritika és a modern racionalizmus hatására ma sok keresztény nem fogadja el az ördög és gonosz angyalai létezésének valóságát. Érveik szerint csupán a primitív kultúrák szimbólumai, amelyek az emberi gonoszsgot és a természet világában megfigyelhető rossz dolgokat jelképezik. Az adventizmus perspektívájából nézve azonban nehéz elképzelni, hogyan érthetné meg bárki a Bibliát anélkül, hogy elfogadná az ördög és angyalai létének valóságát. Azért nem minden keresztény esett áldozatul a természetfeletti jó és gonosz erők közötti kozmikus küzdelem valóságát tagadó csalásnak. Gregory Boyd, evangéliumi keresztény teológus például hosszasan ír az Isten és Sátán között dúló, korszakokon átívelő (de nem örök) küzdelemről. A *God at War (Isten harca)* című könyve előszavában a következőt fogalmazza meg, miután néhány bekezdésben *Dániel próféta könyve* 10. fejezetét magyarázza: „A Biblia elejétől a végéig abból az alapállásból indul ki, hogy léteznek az emberiség és Isten »között« természetfeletti lények, akiknek viselkedése jelentős mértékben befolyásolja az emberi életet úgy jó, mint rossz értelemben. Jelen munkámban amellet érvelek, hogy valóban ez a fogalom áll a bibliai világnézet középpontjában” (Gregory A. Boyd: *God at War*. (Downer’s Grove, Ill., 1997, InterVarsity Press, 11. o.). Mennyire igaz!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Soroljunk fel további igehelyeket, amelyek Sátánt és a démoni erőket említik! Mi vész el, ha csupán az emberiség sötét oldalának szimbólumaiként gondolunk rájuk?
2. Niccolo Machiavelli, a XVI. századi firenzei író kijelentette, hogy jobb, ha félnek az uralkodótól alattvalói, mintha szeretnék. Ezzel szemben Ellen G. White ezt írta: „A végtelen Bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már eldöntött tény volt, hogy nem maradhat tovább a mennyben. Mivel Isten csak szeretetből fakadó szolgálatot fogadhat el, teremtményei engedelmességének arra a meggyőződésre kell épülnie, hogy Isten jó és igazságos. Mivel a menny és a többi világ lakói akkor még nem ismerték a bűn jellegét és következményeit, nem látták volna meg Isten igazságos és irgalmas voltát, ha Sátánt elpusztítja. Ha Sátán azonnal megszűnt volna létezni, Istent inkább félelemből szolgálták volna, mint szeretetből” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 428. o.). Miért akarja Isten, hogy szeretetből és ne félelemből szolgáljuk?

GERZSENYI SÁNDOR: HARMÓNIA

Először volt a semmi.
Azután lett a kezdet. Majd a káosz.
Sötétség, ősköd, tomboló kavargás.
De akkor fölharsant az első dallam,
mert szólt az Úristen: Legyen!
S a megbolydult, vad elemek csatáját
fölváltotta a szent harmónia.
És lett a Föld is, majd az égi Éden,
a szépség, jóság, összhang drága kertje.

De akkor hirtelen színre lépett
a kígyóként tekergő Ós-Ravaszság,
és megtörte a dallam tiszta ívét.
Nyögött a föld a diszharmóniától.

Ám eljött az időnek teljessége,
és újból fölzendült a régi dallam,
mert ismét szólt az Úristen: Legyen!
A betlehemi legelők fölött
csodás mennyei kórus énekelt,
s egy homályos istálló barna mélyén
fölsírt egy drága Csecsemő...